

Ēteriskās eļļas būtnes atpazīšana kā eļļas spēcīgākas iedarbības atslēga

Būdami Rietumu kultūras bērni, esam raduši citas dzīvās būtnes – augus, dzīvniekus un reizēm arī savus līdzcilvēkus – izmantot savā labā. Tā lielākoties notiek pat ne apzināta lēmuma rezultātā, drīzāk ieraduma pēc, nemaz par to nedomājot. Tieši tāpat mēs savā labā izmantojam dabu, ainavu vai lauksaimniecību. Šī īpašība ir tik dziļi iesakņojusies mūsu būtībā, ka nav nemaz tik viegli to izmainīt. Kaut arī daudzās jomās esam sākuši revidēt savus uzskatus un daudz kas ir mainījies uz labo pusi, tomēr daļai no mums šķiet pašsaprotami arī ar ēteriskajām eļļām veidot attiecības pēc izdevīguma principa – pat ja tās ļoti mīlam. Mēs pazīstam ēterisko eļļu iedarbību, attiecīgi pielietojam tās un priecājamies par rezultātiem. Laimīgā kārtā mēs tomēr nojaušam, cik vienpusīgas, ierobežotas ir attiecības, kas balstās tikai uz izdevīgumu, un galu galā tās nevienu neapmierina – jo vairāk tāpēc, ka pārsvarā tās saistās ar visai nepilnīgu ēterisko eļļu būtības izpratni.

Senākos laikos bija savādāk. Pirmatnējās tautas dzīvoja saskaņā ar dabu, zināja, ka viss ir saistīts ar visu un izjuta sevi kā daļu no lielā veseluma. Senajiem cilvēkiem bija intuitīva pieeja dabai, un tie zināja, kurš ārstniecības augs kurai situācijai ir piemērots. Apzinoties, ka darīšana ir ar ārstniecības augu būtni, viņi augam tuvojās ar cieņu.

Šo cilvēku pasaule un dzīve nebija sadrumstalotas. Būdami apveltīti ar dvēseli, viņi apkārtējā pasaulē pret itin visu izturējās nevis abstrakti, bet gan kā pret sev līdzcilvēkiem būtnēm.

Šādas spējas daļēji ir saglabājušās arī līdz mūsdienām. Mana drauga vecmāmiņa, kurai viens no vecākiem bija indiānis, no Peru pirmoreiz ieradās Vācijā, tur viņa atrada savu mazdēlu sirgstam ar ieilgušu bronhītu. Zēns gandrīz nevarēja gulēt, jo visu laiku bija jāklepo, krēpas neveidojās, viņš acīmredzami mocījās. Visi līdzšinējie ārstēšanas pasākumi nebija devuši nekādus rezultātus. Vecmāmiņa devās uz mežu, lai pilnīgi nepazīstamā vidē sameklētu piemērotus ārstniecības augus. Pēc vairākām stundām viņa atgriezās laimē starojoša ar lielu augu saišķi mugursomā un tūlīt uzvārtīja zāļu tēju, kuru mazdēls dzēra visu dienu. Jau vakarā zēnam bija daudz labāk, bet pēc divām dienām viņš bija pilnībā izvesēlojies. Pat svešā zemē, kuras augus šī sieviete nepazīna, viņa spēja sajust un ieraudzīt, kas palīdzēs viņas mazdēlam. Šis notikums mani dziļi saviļņoja, un radās vēlēšanās izveidot tuvākas attiecības ar augiem. Nodarbojoties ar ēteriskajām eļļām, pēc vairākiem gadiem tā pamazām sāka piepildīties. Jo dziļāk spēju savienoties ar eļļas būtnēm, jo vairāk tās man atklāja, un jo skaidrāk es sapratu, kā mēs apzogam sevi un eļļas būtnes un tās novājinām, ja attiecības veidojam pēc izdevīguma principa. Mēs sakām: «Es zinu, ka lavandas eļļa palīdz pie saules apdegumiem, tāpat es to

uzsmērēšu uz savas apdegušās ādas.»

Daudzi jautās, kas tad šādā rīcībā būtu nepareizs. Lavandas ēteriskās eļļas būtne ir augsti attīstīta, tā ir īpaša eļļa ar plašu pielietojuma spektru, taču mēs aprobežojamies ar tās lietošanu saules apdeguma un odu kodumu gadījumā vai lai nomierinātu nervus un varētu labāk iemigt. Problēma jau nav tajā, ka mēs lietojam šo eļļu apdeguma ārstēšanai, bet gan, ka, ignorējot šīs ēteriskās eļļas būtību, ierobežojam kā lavandas eļļas būtnes, tā paši savas iespējas. Un tas notiek arī tad, ja paši to neapzināmies.

To var salīdzināt ar situāciju, kad kādu cilvēku izmantojam tikai trauku mazgāšanai, atkritumu iznešanai un viņam varbūt vēl arī atļaujam vakaros palasīt bērniem priekšā. Mūs nemaz neinteresē, kas viņš īsti ir par cilvēku. Viņa darbu mūsu mājās uzskatām par pašsaprotamu un varbūt pat priecājamies par to, ka viņš tik daudz paveic. Ikviens cilvēks, pret kuru tā izturas, agrāk vai vēlāk sāk just, ka cieš no šādas attieksmes, un zaudē jebkuru patiku turpmāk veikt savus pienākumus. Viņš nevar attīstīt savas spējas, kļūst arvien frustrētāks, un viņa spēki vājinās. Tā klājas lielākajai daļai ārstniecības līdzekļu būtnu – ne tikai ēterisko eļļu būtnēm vien. Ja nepietiekami izprotam to iekšējo būtību, tad laupām tām attīstības iespējas, novājinām tās, un ar laiku tās kļūst mazāk iedarbīgas.

Uz izmantošanu dibinātu attiecību drāma slēpjas apstākļi, ka tas, kurš otru izmanto savā labā, ir īslaicīgi gandarīts un visbiežāk nemaz nepamana,

kā attiecībās iezogas atsalums. Izmantotajam cilvēkam nekas cits neatliek kā vismaz iekšēji distancēties no šādām neapmierinošām attiecībām, un abi partneri arvien vairāk jūtas izolēti. Attiecības, kas balstās uz izdevīgumu, nenovēršami noved pie tā, ka vienam tajās ir galvenokārt jāfunkcionē. Lai sev nodrošinātu priekšrocības, izmantotājs dažkārt var ķerties arī pie agresīvākiem līdzekļiem, tā vēl jo vairāk apgrūtinot attiecības un galu galā abus vēl vairāk novājinot – mēs ar skumjām vērojam, piemēram, tādus procesus kā bišu izmiršana globālā mērogā vai monokultūru audzēšana tradicionālajā lauksaimniecībā.

Dzīvē īslaicīgs ieguvums vienmēr ir neizbēgami saistīts ar zaudējumiem ilgtermiņā. Uz partnera izmantošanu balstītās attiecībās viens cilvēks dominē pār otru – pat ja tas dažreiz notiek maigi un lielākoties neapzināti. Lai izkļūtu no šī strupceļa, vienīgā iespēja ir atteikties no sava distancētā, dominējošā stāvokļa un iejusties situācijā, veidot savstarpējās attiecības, vienam otru pieņemot. Tā mēs varam saprasties un, balstoties uz to, kopīgi attīstīties – tad notiks līdztiesīga, arvien dzīvāka domu apmaiņa. No saltuma, kas valda uz izmantošanu balstītās attiecībās, rodas kopīgas izaugsmes siltums. Un tas, kas ir spēkā cilvēku savstarpējās attiecībās, tāpat ir spēkā mūsu attiecībās ar jebkuru citu būtni neatkarīgi no tā, cik lielā mērā to apzināmies. Iepriecina tas, ka homeopātijā, ārstniecībā ar Baha ziediem, dažos virzienos ārstniecībā ar augiem vai ēteriskajām eļļām sastopam

arvien vairāk cilvēku, kuriem ir svarīgi pilnīgāk izprast pielietoto ārstniecības līdzekļu būtnes un attiecības ar šīm būtņēm.

Kāda semināra dalībniece, pēc profesijas ārste, pastāstīja, ka sapnī pie viņas ieradusies arnikas būtne un žēlojusies, ka to izmanto galvenokārt pret muskuļu sāpēm. Šī ārste bija pietiekami iejūtīga un saprātīga, lai arnikas būtne varētu griezties pie viņas ar palīgā saucieniem.

Daudzi gados vecāki ārsti sūdzas, ka ārstniecības augi vairs neiedarbojas tik spēcīgi kā agrāk. Tam ir dažādi iemesli, bet visnozīmīgākais, iespējams, varētu būt mūsu vienpusīgā izturēšanās pret šiem augiem. 1962. gadā Skotijā dibinātajā Findhornas komūnā gūtā pieredze, kur dārznieki kontaktējās ar augu elementārbūtņēm un augus kultivēja pēc to norādījumiem (vismaz ilgu laiku tā notika), parāda, ka tādējādi augkopība veicas labāk un tiek iegūtas lielākas ražas. Viņiem padevās pat tādas kultūras, kuras turienes klimatiskajos apstākļos parasti nevarēja izaudzēt. Lai iepazītos ar šo garīgās kopienas fenomenu, turp brauca biologi no visas pasaules.

Ēteriskās eļļas ir dzīvas būtnes. Tās atrodas uz sliekšņa starp fizisko un garīgo pasauli. Tāpēc to tēls nav tik materiāls kā augam, no kura tās ir radušās. Eļļas šķidrums ir šo būtņu fiziskais ķermenis, smarža – to aura. Tomēr eļļas būtņu klātbūtne nav saistīta ar pašu eļļu. Meditatīvi ar tām var satikties vienmēr un visur, jo tās jau ir vairāk garīgas nekā fiziskas būtnes. Ja kādreiz ir izdevies dziļi savienoties ar

eļļas būtņi, bet citkārt pašas eļļas nav pie rokas, var vienkārši palūgt šo būtņi ierasties, un tā ar prieku būs klāt.

Mūsu iekšējā attieksme un tuvība ar eļļas būtņi nosaka, cik dziļi tā spēs uz mums iedarboties. Jo ciešāk būs savienojusies ar kādu eļļas būtņi, jo tuvāka tā mums kļūs, jo lielāks būs spēks, kuru tā caur mums spēj nodot tālāk, jo efektīvāka būs mūsu dziedināšana. Klāt nāks pateicība par mums dāvāto bagātināšanu, iekšējo izaugsmi, dziedināšanas procesiem, kurus iespējamus padarījušas eļļas būtnes. Tādējādi radīsies pavisam cita savstarpējo attiecību kvalitāte.

Ēterisko eļļu būtnes atrodas attīstībā, tāpat kā mēs. Un, tāpat kā mūsu attīstība ir atkarīga no tā, cik labi citi izprot mūs, eļļas būtņu attīstība ir atkarīga no tā, cik dziļi tās izprotam mēs. Mēģinot izprast ēteriskās eļļas tik dziļi, cik vien iespējams, mēs izdarām tām lielu pakalpojumu. Mēs palīdzam tām attīstīties, uzdodot grūtu, bet paveicamu uzdevumu, piemēram, palīdzēt smagi slimam cilvēkam; un tieši tāpat grūtāki uzdevumi sekmē mūsu attīstību. Arī šajā sakarībā var minēt brīnišķīgus piemērus no pagātnes. Agrāk vieda zāļu sieviņa nereti strādāja tikai ar vienu ārstniecības augu un ar to izārstēja visas slimības. Bija pazīstamas tā sauktās «salvijas raganas» un «asinszāles raganas». Viņu saikne ar salvijas vai asinszāles būtņi bija tik cieša, ka ar tās palīdzību tika panākti īsti dziedināšanas brīnumi. Cilvēki to zināja, un tomēr ar savām kaitēm griezās pie šādām sieviņām,

arī apzinoties, ka tik un tā tiks ārstēti ar salviju. Pat ja pašu slimnieku dārzos auga salvija, viņi devās pie dziednieces, jo tiem bija skaidrs, ka garīgā saikne ar salviju ir izšķiroša, lai augšā būtu iedarbīgs.

Ja ar dažām eļļām savienojas eksistenciālā plāksnē, arvien dziļāk uzņemot tās savā ķermenī un izprotot to būtību, tiek panākts lielāks dziednieciskais efekts, nekā paviņš pazīstot daudzās eļļas – pat tad, ja par augu un tā iedarbību šis tas ir zināms. Galvenā atšķirība ir saskarsmē ar eļļas būtņi. Kāpēc? – Saskarsme ar eļļas būtņi izmaina mūs: jo ciešāka izveidojas saikne, jo dziļāka ir mūsu būtiskāko īpašību savstarpējā apmaiņa un jo vairāk šīs būtnes brīnišķīgo īpašību mēs pārņemam, jo spēcīgāka ir arī eļļas iedarbība uz ķermeni.

Mēs mācāmies paskatīties uz sevi no ēterisko eļļu būtņu dievišķo īpašību viedokļa, ieraudzīt sevi to gaismā. Tas ir savīļņojoši, pamācoši un ārkārtīgi dziedinoši. Šī mācīšanās, tiekoties ar kādu eļļas būtņi, padara mūs pašus par citiem cilvēkiem – mēs kļūstam vairāk mēs pašī. Attiecības, kas izveidojas starp mums un eļļas būtņi, bagātina eļļas būtņi tikpat lielā mērā kā mūs.

Iekšēja savienšanās ar ēteriskās eļļas būtņi meditācijas laikā

Bez eļļas dispersijas vannām (skat. vairāk par to nodaļā «Ēterisko eļļu izmantošanas veidi») mūs visspēcīgāk

ietekmēt un ārstēt spēj iekšēja savienšanās ar ēterisko eļļu būtņēm. Tomēr hronisku deģeneratīvu procesu gadījumā iekšējā savienšanās ar eļļu būtņēm nevar aizstāt eļļas dispersijas vannas. Ēterisko eļļu būtnes iemieso sevī nozīmīgus dzīves principus, kuri mūs gan dvēseliski garīgi, gan fiziski ļoti balsta, tādēļ pašsaprotama ir vēlēšanās savienoties ar tām. Nevaram sagādāt lielāku gandarījumu šīm būtņēm kā atveroties tām un iekšēji risinot ar tām sarunu. Šim nolūkam paņemam rokās eļļas pudelīti vai vates piciņu ar attiecīgās eļļas pilienu un liegi ieelpojam eļļas būtnes smaržu arvien dziļāk sevī. To darot, ir svarīgi iekšēji pajautāt: «Kas tu esi par būtņi? Ko tu man vēlētos pateikt?» Nonākot meditatīvā stāvoklī, vispirms sajūtam, kurās mūsu ķermeņa daļās eļļas būtne ienāk un kā tajās izpaužas tās iedarbība. Mēs arvien vairāk ļaujamies eļļas būtnei, līdz ideāla gadījumā tā mūs iekšēji ir piepildījusi.

Ja esam uzdevuši jautājumus par konkrētām veselības problēmām, tad precīzi novērojam, kā eļļas būtne strādā attiecīgajā ķermeņa daļā un kas tur notiek. Mēs kļūstam par uzmanīgiem un pateicīgiem lieciniekiem eļļas būtnes darbībai. Tā kā katrai somatiskai simptomātikai ir kāds dvēseliski garīgs ekvivalents, tad vaicājam, ko mēs no tā varam mācīties. Ieklausāmies savā iekšienē tik ilgi, kamēr saņemam eļļas būtnes atbildi. Atbildes var būt domu, sajūtu vai iekšēju vīziju formā. Dažreiz var gadīties arī, ka pēkšņi ļoti skaidri saprotam, kas mums jādara vai savā dzīvē jāmaina. Turklāt ir svarīgi, ka

mēs savu asociatīvo domu plūsmu, cik iespējams, reducējam un ar iekšēji uzdoto jautājumu it kā dodam vietu klusumam. Šajā iekšēji atvērtajā telpā eļļas būtne var sniegt savas atbildes. Jo uzmanīgāk vērosim domu gaitu, jo labāk varēsīm atšķirt savas domas no eļļas būtnes vēstītā. Bieži notiek tā, ka eļļas būtne strādā ar mūsu ķermeņa problēmām, un ar tās palīdzību mums jau rodas vīzijas vai domas par to, kāds šajā sakarā ir mūsu uzdevums. Ja par saņemto atbildi ir vēl kādi jautājumi, mēs tos eļļas būtnei uzdodam, līdz rodas pilnīgi skaidrs priekšstats par to, kas mums jādara. Dažreiz pēc vaicājuma parādās arī karmiskas vīzijas vai sakarības. Ja vajadzīgs, mēs uzdodam jautājumus šīm ainām, kamēr tās pilnībā izprotam. Pat ja sākumā neko neuztveram, pacietīgi jāmēģina nodibināt sakarus ar ēterisko eļļu būtņēm, jo, kad mēs iekšēji pie tām vērsāties, vienmēr tiek atbildēts. Dažreiz tikai paiet zināms laiks, līdz mēs šīs atbildes uztveram.

Brīvā meditācija ar kādu ēteriskās eļļas būtnei

Vēl viena iespēja, kā satikties ar ēteriskās eļļas būtnei, ir brīvā meditācija, kas ir atvērta tādā nozīmē, ka ar to netiek saistīti kādi īpaši jautājumi, bet gan eļļas būtne var atklāt mums to, ko tā pati vēlas. Ieteicams rīkoties šādi. Nosēžamies ar taisnu muguru, vislabāk neatspiežoties. Aizveram acis, elpa mierīgi ieplūst arvien dziļāk ķermenī, līdz tā sasniedz mūsu pēdas. Tā mēs savienojamies ar Zemi un

sajūtam Zemes spēku sevī. Pēc tam caur kroņa čakru savienojamies ar debesīm – sajūtam, kā mūsu ķermenī ienāk Kosmosa spēks. Tad lūkojam sajūst savas sirds telpu. Lūdzam, lai eļļas būtne ienāk mūsu sirdī. Kad sajūtam tās klātesamību, piemēram, ja ķermenī jūtama viegla kņudēšana vai it kā liega ķermeņa caurstrāvošana, sasveicināties ar eļļas būtnei. Pēc tam lūdzam tai pastāstīt mums to, ko tā vēlētos pavēstīt par sevi. Iekšēji koncentrējamies un vienlaicīgi nenasprindzināti klausāmies, un uzsākam personīgu meditāciju ar eļļas būtnei. Beigās pateicāmies eļļas būtnei par visu, ko tā mums ir pavēstījusi, atgriežamies realitātē un atveram acis. Ir vērts pierakstīt svarīgākās meditācijas laikā gūtās atziņas, lai tās neietu zudumā.

Ja kāda eļļas būtne mums ir īpaši nesimpātiska, tad saprotam, ka šajā gadījumā mēs varam mācīties sevišķi daudz, lai sāktu izmantot tās potenciālu. Būtu ļoti žēl, ja šī izdevība netiktu izmantota. Lai pavērtu ceļu savām neizmantotajām spējām, ieteicams katru dienu pavadīt zināmu laiku kopā ar šo eļļas būtnei. Iekšēji uzdosim sev jautājumu: «Kas man traucē realizēt tevis iemiesoto principu?» Lai cik nekomfortabli tas būtu, pilnībā nodosim sevi eļļas būtnei. Atbilde nebūs ilgi jāgaida. Atkarībā no tā, cik intensīvi mēs veltīsim savus spēkus šim procesam, pēc dažām dienām vai pat nedaudzām stundām ēteriskā eļļa, kas sākumā šķita gandrīz neciešama, pēkšņi smaržos daudz patīkamāk.

Jo hmi mūs tajā gaida, ja tikai papūlēsimies tos iegūt. Tieši tām eļļas būtņēm, kuru smarža mums šķiet visnepatīkamākā vai arī visbrīnīgākā, ar mums ir visdziļākais sakars. Patīkamajām eļļas būtņēm mēs varam piekļūt pavisam brīvi, bet nepatīkamās apstiprina, ka mūsos kaut kas neatraisīts gaida, lai to atbrīvo.

Kādai mana semināra dalībniecei jebkura eļļa, ar kuru grupā strādājām, bija nepatīkama, dažāda pat tik pretīga, ka viņa tikai ar piespiešanos varēja savaldīties, lai neizskrietu no telpas. Starplaikā līdz nākamajam semināram viņa iekšēji drosmīgi pakāpeniski strādāja ar katru eļļu tik ilgi, kamēr viņai iepatikās visas. Tieši tā eļļa, kura viņai iepriekš bija likusies visneciešamākā un gandrīz izraisīja vemšanu, kļuva par pašu mīļāko. Sieviete eļļas pudelītes salika rindiņā vannas istabā un ik rītu vaicāja: «Kura no jums šodien man būs labākā pavadone?» Un to, kura ēteriski pieteicās, viņa izvēlējās par savu tās dienas eļļas būtnei. Attiecīgās eļļas pudelīti sieviete nēsāja līdzdi, dienas gaitā atkal un atkal to pasmaržoja un uz mirkli palika viena klusumā ar eļļas būtnei. Šādā veidā viņa spēja ne tikai pārvarēt daudzus iekšējos šķēršļus un pārāgt pati sevi, bet arī izveidot dziļi personiskas attiecības ar ēterisko eļļu būtņēm. Salīdzinoši īsā laikā viņa kā cilvēks bija tik ļoti izaugusi, ka kļuva par iedvesmotāju un atbalstu daudziem cilvēkiem savā apkārtnē.

Ēterisko eļļu būtņu iemiesotie dzīves principi

Kā jau vairākkārt minēts, katras ēteriskās eļļas būtne iemieso un pauž citiem kādu augstāku dzīves principu. Ja cilvēks kādu eļļu galīgi nevar ciest, tas nozīmē, ka vai nu tam ir problēmas ar eļļas iemiesoto dzīves principu, vai arī šī eļļa prasa no viņa pārāk daudz.

Pavisam vienkāršs piemērs. Roze iemieso spēju un gatavību dziļi mīlēt. Ja cilvēkam šajā brīdī ir mīlestības sāpes, viņš ir neapmierināts un, sevi žēlodams, varbūt pat sūrojas, tad rožu eļļa tam odīs nepatīkami. Var būt pat tik ekstrēmi, ka tā smirdēs – pēc etiķa vai pelējuma, atkarībā no tā, cik bezcerīgs ir cilvēka stāvoklis. Ja viņš paņemtu līdzdi rožu eļļas pudelīti, no eļļas izplatītos īsta etiķa smaka, kuru varētu sajūst arī jebkurš cits, jo tā atbilstu cilvēka tā brīža attīstības pakāpei mīlestībā – rožu eļļas iemiesotajam principam. Ja šo pašu eļļas pudelīti noliks pietiekami tālu no konkrētā cilvēka, nedēļas laikā tā atpūtīsies un atkal smaržos kā laba rožu eļļa. Ja šis cilvēks pudelīti tomēr paturēs pie sevis un strādās ar savām sirdssāpēm – apgūs mīlestības sniegto mācību un, to darot, kļūs iekšējā un ļaus rožu eļļai sevi iedvesmot, tad atbilstoši viņa iekšējā attīstībā sasniegtajiem panākumiem eļļa spēš atgūt savu jauko aromātu. Šo situāciju var salīdzināt ar to, kad, vislielāko mīlestības sāpju pārņemts, ieraugi no mīlas apskurbušu pārīti un sajūti sirdī īstas durošas sāpes.